

děti, sebe a

VŠECKOMOŽNÝ

zaznamenal Martin Zet

TÝN - TÝNEC

Týn Týnec
chlív chlívéc
blb blbec

26.4. 1994

Pátek

sobota

neděle

pondělí

úterý

středa

čtvrtek.

26.4. 1994

Ústa jizvy
oči svícny
nos kmen
čelo den

2.5. 1994

Pořád tam něco je
v těch očích
pořád tam něco je
raněného...
laskavost?
to ještě není to slovo
/jiskřičky občas zablesknou/
milosrdenství?
schovívavost?

28.4. 1994

Já mám rád ráda
ty máš rád ráda
on/a/ má rád ráda
trumpeta

2.5. 1994

Všecky ty světy
jsou
maličký
a domečky
prtavičký

1.5. 1994

Jabloně kvetou
meruňky zmrzly

2.5. 1994

Ustrnout
ustárnout
umlknout
umřít

2.5. 1994

Čára sem, čára tam
kolotočením jsem méně sám
oslovit aspoň jednoho, jednu
probudit anebo vpadnout do snu
rychle se ocitám na místě druhá
tlak - hlavou do všech stran
klene se duha

2.5. 1994

Jaro

léto

podzim

zima

4.5. 1994

Po zkouškách z myšlení
peněz je stále v mozku málo
stejnou vážnost má
kvalita nekvalita
pravda lež
všecko je odraz doby
všechno je obraz - doba
problémy jazyka
ztrácejí smysl slova

5.5. 1994

to dlouhá z kyselá
pouze je stále v mých
stejnou věstí na
světla světla
převážně
všechno je
všechno je
problém
třicetkrát

2.5. 1994

Noc

2.5. 1994

Já se mám dnes
strašně
dobře
ale slintám jako prase
jako prase divoký

3.5. 1994

Já mám zase strašnej hlad.

Čeho já se napapám?

Že bych snědl ouško?

Nebo nos?

Nebo loket?

Nebo koleno?

Nebo krčec?

Nebo břicho?

Nebo prsíčka?

· Já ho schramstnu celýho !

Chramst

3.5. 1994

Já mám zase strážný hlás.
Čeho já se napopám?
Je bych snědl ouško?
Nebo nos?
Nebo loket?
Nebo koleno?
Nebo krček?
Nebo páškos?
Nebo praškos?
Já ho schmatnu celého!
Chrasť

3.5. 1994

I am not an art machine
co bych mohl být?

I am not an art machine
co bych mohl chtít?

I am not an art machine
what? what? what? what?
ani nechci být

5.5. 1994

I am not an art machine
co bych mohl byt
I am not an art machine
co bych mohl chitit
I am not an art machine
what? what? what? what?
and nechoi byt

S.S. 1994

Černá smetka
vlna čirou
bez vln star
růžový rožek
MOŘE
Klasik na klasiku
Klasik 1978

Černá smutek
bílá čistota
červená obět'
růžová radost
zelená naděje
zlatá za všechny

duben 1994

Černá smetana
bílá čerstvá
červená oběd
čokoládová
velikonoční
kuchařka za všechny

červen 1994

Čaj
stůl
kopretina

2²⁰ 29.6. 1994

29.6. 1994
všechny věci

Mé duši se chvějí prsty
letím
s rychleplynoucími mraky
Robertova prvního
houbového opojení
mám samozřejmou jistotu
že vím co jak je
a pocit
že mě každou chvíli
musí přejet auto

23.8. 1994

podivná kocovina v Praze

Asi jsem šílenec
podíval do zrcadla
povídal
podíval
jedno jsem chybí
i se

23.7. 1994

Asi jsem šlápnul
podíval do srdce
podíval
podíval
jeden jsem chvil
1 se
23.7.1994

Na srdci slyším
nehty růst
a jabka prší
jako z konve

29.7. 1994

Šli najednou
kolem sebe
všichni
šeptali si
všechno

14.8. 1994

rychle !

líbej

než ti začne páchnout z úst

raduj se

dokud láska ještě doutná

8.8. 1994

smrtelným
zdá se ten tvor
jenž tváří v tvář
ti
skrz své verše
Bohu nepodoben
hledí

15.9. 1994

budu nápomocen
potencionální zájemce
s odleskem blesku
sužován
v noci
v rukou v rukou
vrků
vrá

15.9. 1994

Listy
květy
jiné
světy
jiné
žádosti
jiné
radosti
jiné potřeby
jiné pohledy

24.6. 1994

Bod

čára

kříž

hvězda

23.6. 1994

Hvězdy mi svítí
na hlavu
ale nějak
zezadu

23.6. 1994

Každý
má právo na svůj film
osm minut
anebo nekonečno
každý sní o lásce
co byla je a možná bude
každý chce dávat
a když je nešťastný
i brát
každý chce
mít se z čeho zpovídat

8.10. 1994

Z pod nehtů cítit
špinavé vlasy
jíst pít mi nechutná
chci víc než vše
v erupci nápadů
taktikou pohrdám
myslet či žít
obojí jedno je ?

8.10. 1994

V moři
barvy armády
tváří
všechny krásné
ideálností
odrazu
v čase bisexuálním
touhou
"pro tebe bude jenom jedna"

8.10. 1994

Koloběžím

jím rostliny a jejich děti
piji jejich plodovou vodu
i jejich krev
jedl jsem zvířata i ryby
a určitě zas budu
vdechují co druzí vydechují
nechápu proč být nadřazen

3.7. 1994

Tunelem života
rozpouštědlem světa
koloběhem vztahů
panoptikem problémů
unikám ráji
uvadám
či zraji?

18.6. 1994

Zmoklé peřiny
smrdí
psími kšíry
prší
a
stěrače
mi nějak mávaj

7.10. 1994

1944-1945

1946-1947

1948-1949

1950-1951

1952-1953

1954-1955

1956-1957

1958-1959

1960-1961

1962-1963

1964-1965

1966-1967

1968-1969

1970-1971

1972-1973

Členský výbor

číslo 123456789

1998

číslo 123456789

číslo 123456789

číslo 123456789

číslo 123456789

číslo 123456789

číslo 123456789

číslo 123456789

číslo 123456789

číslo 123456789

číslo 123456789

číslo 123456789

Čtvercová kamenitá tvář
velmi nízko položená
ústa
starého člověka
potřísněná zbytky
ukolébavky

28.11. 1994

Ulítávám
jsem to a nejsem
já
ulítávám
řekla
a nevím kam

říjen 1994

Já jsem všem říkal
aby na to šahali křehce
a oni na to šahali křehce
a nic se z toho nerozbilo

15.11. 1994

Už mě to nebaví
jen jíst
a srát
mám rád, mám rád
ale to nestačí.
Je to snad důvod žít ?

18.11. 1994

Budha

černá díra

viděná odjinud

18.11. 1994

Já vidím trošku
tu čárečku Měsíčka
dokolečka

5.12. 1994

Nesnadno
když sám nemáš
jistotu
přesvědčovat otce
aby zůstal
před otevřenými
dveřmi

20.12.·1994

Když
se podíváš
Měsíčku do očí
vypadá jako Sluníčko

1994

23.7.1994

Spal jsem
přikryt kobercem
oči zavíraje
otevíral jsem staletí
viděl tisíciletí
na podlaze
v Moskvě

23.7. 1994

Praha je pořád
krásná
ještě se může stát
že v metru hlásí
jinou stanici
nebo se mi to může
zdát

17.11. 1994

Dech mě s nebem

Dech
mě s nebem spojuje
a prd
jakbysmet

25.11. 1994

Je čistý den
ostré slunce
požírání obrysy proti mně
bylo svěží
jen jít
a dívat se ženám do očí
je čas
jet domů

14.10. 1994

Není nic než
černý humor Stvořitele
a
touha po přátelství
a
touha po lásce
těžké být
shovívavý k Bohu
je to však příliš dlouho
a někdy strašná nuda.
Dobromyslnost, zlomyslnost
koho Pánbůh miluje
toho křížem navštěvuje
žárlivost, otupělost
a ještě pořád
proč

24.11. 1994

Kdy mě to přestane bolet, maminko?

2.12. 1994

Od rána pláče
od rána naříká
přitom se nemá tak
špatně
je jako maminka

25.11. 1994

Nemusím zrcadlit
nemusím absorbovat
nechci se ani dobře
chovat

26.11. 1994

Tohle jsou prsty
a tohle je dům
uklizený na ostrov.
To snad ostrov má
prsty?

Ty prsty
to jsou kameny

2.12. 1994

Milé konvence
bez vás by bylo smutné žít
přátelství
láska
věrnost
heterosexuálnost
atd.
Králík bobky
kůň koblihy
šnek to ani nevím co
kráva lívance
žížala jako by hlinu
a mašinka, ta sere kouř

26.11. 1994

Země
obloha nebe
blízce hluboká
ženy temné
temností přání
kouř
kouří do smíru

9.12. 1994

Ráno
pro pro
protoč
kolotoč
toč
č

9.12. 1994

Zrcadlo posměchu
jsem svého odrazu
stínem
vínem polité papírky
splín smrdí naftalínem

říjen 1994

Stínka
se sjednocuje
s
prachem
v
koutě

26.11. 1994

Ráno v trávě
rosou zviditelněné
pavučiny
mihotavý stín větví
na večerní pŕlpíč
přednosti v jízdě
a v noci spermatický
šampon BIENVENUE

19.9. 1994

Ten nehet na nebi
mi pořád kouká
do sklenky
is always looking
in to my glass
snad proto
po víně
mé čočky z jaspisu
akomodují
čas

22.12. 1994

Vzrušená pohlaví
ve světle televize
vězněná podpaždí
a usměrněný dech
šťěstí vždy dočasně
mi mysl ochromuje
stárneme
v stále kratších dnech

18.6. 1994

Rty stárnou
ztenčovány rozkoší
se zavřenýma očima
napětím
bolestí
vztekem
bezmocí
úženě úzkostí
skutečnosti
samoty

6.2. 1994

Rozhoupat
a houpat se
co nejvíc
a čekat až do zastavení
jde to
dlouze
déle
a chce se
opět začít

23.10. 1994

Nemám strach
odejít
ale
opustit

20.12. 1994

Řekni: švihadlo.
Hovno ti upadlo.

No a ?

Smrdí ti noha

OBCHOD NADBYTKEM

Jsem sám
né
pro sebe

5.6. 1994

/věnováno J.Š./

stín - stínka
a vdova po Norovi
ponorka

23.12. 1994

Prostota rovnoběžek
stále promlouvá
ten neefektní princip
k nekonečnu.
Než se setkají
neruš mé přímky

1.5. 1994

Jsem
zpravodajem mozku
tiskovým mluvčím srdce

25.2. 1994

Ja sám svým obrazem?

26.12. 1994

Je třeba?

Vkládat prsty do ran

modlit se k personifikaci

hrdě se organizovat

strukturalizovat

vydělovat

ujišťovat

nadřazovat

23.6. 1994

Kde máš pusu?

Na ubrusu.

Kde máš nos?

Hledá cos.

Kde máš uši?

Uši?

V duši.

A kde oči?

Hlavou točí.

26.4. 1994

Co je to za svět
vytáhnu z kapsy
nezaplacené složenky
v éteru moře prachů
a některé snad budou
vydělávat
na co jsou potřeba
skutečně snad jen
na drogy a na chlást
zítra si musím půjčit
na kamna

6.12. 1994

Umírání je k nasrání

26.4. 1994

Je třeba?

strhat

nehty

ze srdce

průsvitnost

hmmm

i to je kvalita

bariéry

23.6. 1994 0⁴²

Co je to za svět?
příbuzní přes práci
příbuzní přes zábavu
příbuzní přes prachy
příbuzní přes víru
příbuzní přes drogy
příbuzní přes prdel
příbuzní přes píču

6.12. 1994

Intelekt zrazuje
intelekt pro sebe
intelekt šimrá
intelekt odvádí
intelekt opatrní
intelekt kontroluje
intelekt ochlazuje
intelekt nebojuje
o život

28.4. 1994

Celý den
v prachu
brousím
nad hlavou
kříže letadel
akáty voní
respirátorem

24.5. 1993 Ruzyň

Ty di taky do prdele
a já taky pudu
piju
piju
piju
piju
mám z té škody
těžkou vodu

23.7. 1994

Tvořím
ničím se
špiním
a znovu rodím
nemluví
umírám
a skřehotám zpívám

24.11. 1994

Vinné mušky
se rodí
s otevřením zátky
i v prostorách
kde víno nikdy
nebylo
z vůně
či jak manželky říkávají
zápachu vína
jako potřebný kontrast
rostoucím uvolnění

26.11. 1994

Chci být s tebou
sedím v úzké předsíni
na kanapi
naproti knihovně
Ljusja a Gena vedle mě
jedu ve vlaku
čtu
přemýšlím
sním
píšu
piju
a
jím *

23.7. 1994

Co je to za svět
všeho lze použít
morálky - co to je
etiky
napsané zákony rozumem nepojmeš
a vždy a všude lidských práv
vnitřních věcí
sebeurčení
sféry zájmů
a humanismu, samozřejmě
jak můžeme to s nima hrát
baštit jim
politické charisma

28.12. 1994

Jedu ve vlaku bez oken
Anebo mám zavřené oči ?
směr mi napoví snad brzda.

23.7. 1994

Výtvarné umění
kritika
neví už kudy kam
výlučnost masovost
od pantomimy k činohře
kontrolované úspěchy
akcelerující dočasnosti
absence
lásky k moudrosti
sjednocující myšlenky.
Z kritérií obecněji
zbylo
snad jediné
důvěra

28.12. 1994

Čtu
dívám se
spím
a čekám na pokyn

23.7. 1994

Za tebou
prase s kamerou

© MARTIN ZET
Nákladem 200 kusů
při příležitosti výstavy
v KLÁŠTEŘE PLASY
vydala tiskárna
Dragon Press spol. s r.o., Klatovy
1995

